

En ting som fødevarereproduktionen er også afhængig af kemikalier, og vi kan ikke sige her i dag, at vi skal fjerne samtlige kemikalier, for så er der ting, der går i stå, og industrien er også afhængig af kemikalier. Det er klart, som det er sagt allerede af en del talere her fra talerstolen, at der er uønskede stoffer imellem, som vi gerne skal have fjernet, og som det kan være nødvendigt at fjerne; men der kan også være stoffer, som vi måske indimellem synes kan være uønskede, men som er en nødvendighed – måske også for mennesker, for der er jo mennesker, som indimellem skal indtage nogle ting, der indeholder kemiske stoffer.

Vi har snakket om slam, og det er et stort problem, for her er kemiske stoffer også iblandet. Hvad gør vi dér? Det er rimeligt, at vi også inddrager vort slam i diskussionen, for det er sådan set et fælles problem for os alle i dette land og også uden for Danmark. Det er en af de ting, som vi fremover helt klart også skal flette ind i debatten: Er det nok, at vi laver et mineraliseringsanlæg og så håber, at vi kan tørre det væk, eller hvordan skal det ske fremover?

Det er klart, at et så stort område som kemiske stoffer klarer vi ikke på én dag og heller ikke på én måned eller nogle måneder. Vi skal i dybden med det, og derfor skal vi gerne have producenterne til at deltage i debatten.

Det forslag til vedtagelse, der er fremsat, går Dansk Folkeparti ind for.

(Kort bemærkning).

Steen Gade (SF):

Det, hr. Fauerholdt sagde om slam, synes jeg var interessant. Betyder det, at hr. Fauerholdt vil være med, når vi nu får en plan for phtalater, til at vi for alvor får gjort noget ved det problem, som phtalaterne i slammet udgør? Det er jo ikke det eneste problem med slam, men det er da et problem, hvor vi kan tage nogle politiske beslutninger, som ret effektivt vil begrænse tilførslen af phtalater til slam.

Det handler også om f.eks. tekstiltryk, det handler også om gulvbelægning i baderum og sådan nogle helt konkrete ting. Vi ved simpelt hen, hvor slammet kommer fra, og vi ved, det er giftigt, og alligevel griber vi ikke ind. Er det et sted, hvor hr. Fauerholdt mener, vi godt kunne begynde? Så ville vi jo være på vej til at løse problemerne ved kilden i stedet for altid at skulle reparere bagefter.

(Kort bemærkning).

Svend Aage Fauerholdt (DF):

Tak for spørgsmålet fra hr. Gade. Det er lige bestemt dér, Dansk Folkeparti gerne vil være med på banen. Vores slam er nemlig et problem, og det bliver et større problem, og det er vort håb, at vi kan samles om at arbejde hen imod, at vi får behandlet slammet helt rigtigt.

Ebbe Kalnæs (CD):

Også CD vil gerne bekræfte, at vi er meget positive over for, at der kommer en gennemarbejdet strategi på området.

Der er ingen tvivl om, at kemikalieproblemet er et alvorligt problem. Alvoren består i, at en lang række af de stoffer, vi taler om, ved vi sådan set ikke så meget om, og det vil sige, at der ligger et stort arbejde foran os – både lokalt, men også internationalt – med at få afdækket, hvad det er for nogle problemer, vi har.

Deri indgår selvfølgelig også det, som vi fælles med andre borgerlige partier har peget på, nemlig nødvendigheden af at få vurderet og prioriteret, dvs. få vægtet, hvad det er for nogle stoffer og hvilken grad af farlighed, vi taler om. Der er selvfølgelig et stort ønske om at beskytte så meget som muligt på dette område, men vi ved også godt, at omfanget af opgaven er så stort, at det vil være meget vanskeligt at skaffe de ressourcer og den indsats, der skal til, i tilstrækkeligt omfang, så man kan gøre alt på én gang. Derfor lægger vi utrolig megen vægt på prioriteringen inden for dette område og lægger vægt på at se det som en strategi, hvor man vælger, hvor der skal sættes ind først. Det synes vi er vigtigt.

Selvfølgelig skal indsatsen bygge på viden og sund fornuft; det er de ting, der skal råde. Jeg skal ikke nedgøre en masse mennesker, en masse interesseorganisationer og grønne organisationer, som kæmper bravt her. De er væsentlige at have med for at bide beslutningstagere og lovgivere i haserne og hælene og gøre opmærksom på, at der er noget galt, men jeg vil gerne understrege, at det er vigtigt, at vi lovgivere bruger vores viden og sunde fornuft og laver underbyggede, brede indsatser på et område som dette her og også får spørgsmålet om prioritering ind.

Der er brug for megen forskning på området, og vi skal være parate i enhver situation til at forske og få området vurderet. Men der er ingen tvivl om, at der på en række punkter spilles meget på følelsesregistret. Der er megen religi-